

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgsprincippet og af princippet om bistand, som blev begået ved afgørelsen om at forflytte sagsøgeren til GD SCIC.
5. Femte anbringende om retsprincippet om indsigelse mod manglende opfyldelse og om legalitetsprincippet.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 9, stk. 3, i bilag IX til vedtægten og af retsprincippet »non bis in idem«, som den disciplinære forfølgning CMS 17/025, der blev iværksat over for sagsøgeren, er behæftet med.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 1, og nærmere bestemt af de rimelige frister for førnævnte disciplinære forfølgning.

Sag anlagt den 1. april 2018 — Manéa mod CdT

(Sag T-225/18)

(2018/C 221/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Camelia Manéa (Echternach, Luxembourg) (ved advokat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 29. maj 2017 fra direktøren for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer om ikke, med virkning fra den 12. november 2015, at forlænge sagsøgerens tidsbegrænsede ansættelseskontrakt som midlertidigt ansat, som derfor faktisk udløb den 31. januar 2016.
- Det fastslås, at sagsøgeren genansættes som midlertidigt ansat ved centret med virkning fra den 1. januar 2019, eller, hvis dette ikke er muligt, at sagsøgte tilpligtes i erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som for sagsøgeren fulgte af tabet af en tidsbegrænset ansættelse, at betale hende et beløb svarende til den løn, som hun ville have oppebåret, hvis hun fortsat havde været ansat i centret i fire år, i givet fald med fradrag af den løn eller de godtgørelser, som hun vil kunne oppebære et andet sted fra, og at indbetale de tilsvarende bidrag til Unionens pensionsordning.
- Oversættelsescentret tilpligtes i erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der for sagsøgeren fulgte af afgørelsen af 12. november 2015, at betale hende et beløb på 11 136 EUR for det ikke-økonomiske tab, et beløb på 12 000 EUR for hendes løntab og et beløb på 9 674 EUR til dækning af hendes advokatudgifter.
- Oversættelsescentret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af pligten til at stille sagsøgeren i den samme retlige situation, som forelå før den tilbagetrukne retsakt, faktuelle fejl, anlæggelse af åbenbart urigtige skøn eller utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af tjenestens interesse, for så vidt som den nye afgørelse om ikke at genansætte sagsøgeren pr. 31. januar 2016 var baseret på forhold, som i modsætning til det af hende antagne, ikke forelå, da spørgsmålet om hendes genansættelse blev rejst i november 2015.

2. Andet anbringende om, for det første, tilsidesættelse af den personalepolitik, der var fastsat af bestyrelsen, for så vidt som det i afgørelsen om ikke-genansættelse blev antaget, at det var i tjenestens interesse at gennemføre en politik om at erstatte midlertidigt ansatte med kontraktansatte. For det andet vedrører dette anbringende anlæggelsen af et forkert skøn for så vidt som det blev antaget, at erstatningen af sagsøgeren med en kontraktansat var begrundet ved omstruktureringen af oversættelsens Support afdeling og, for det tredje, en faktuel fejl for så vidt som det blev antaget, at dette havde været tilfældet.
3. Tredje anbringende vedrører en retlig fejl, anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn og/eller manglende begrundelse, for så vidt som det blev besluttet, med tilbagevirkende kraft og alene begrundet i tjenestens interesse, ikke at genansætte sagsøgeren frem for at udbetale en godtgørelse til hende, idet en ændring af den tilbagetrukne afgørelse ifølge hende var umulig eller særdeles vanskelig. Endvidere er denne afgørelse ikke nødvendig for at nå målene med foranstaltningen, udgør ikke en fuldstændig fornyet undersøgelse af de foreliggende omstændigheder, tilsidesætter den berettigede forventning og opretholder pligten til at erstatte de tab, der fulgte af de andre ulovligheder, som den oprindelige afgørelse var behæftet med.

Sag anlagt den 9. april 2018 — Martini-Sportswear mod EUIPO — Olympique de Marseille (M)

(Sag T-237/18)

(2018/C 221/38)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Martini-Sportswear GmbH (Annaberg, Østrig) (ved advokat W. Lang)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Olympique de Marseille SASP (Marseille, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Martini-Sportswear GmbH

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket »M« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 238 066

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. januar 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1755/2017-4)

Påstande

- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 25. maj 2017 erklæres ugyldig.
- Den anfægtede afgørelse omgøres således, at indsigelsen forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001.
-